ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίόυ Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στίχ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμούντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει, διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταὶς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τῆς ἀθεϊας τὸ πύρ, Μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ Ἱερόν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὡς ἀκαθαίρετος Πύργος, ταὶς προσβολαὶς τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῶ μοχλῶ τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα... Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, καὶ ταὶς τῶν ἐναντίων, ῥαπιζόμενος αὔραις, βοῶ σοὶ Θεοτόκε, Ἴθυνον νύν, πρὸς λιμένα μὲ εὔδιον, τῆς μετανοίας τήν ζάλην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή, Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον, τὶ ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανων τοῦ Ἁγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄδω Μάκαρ σου τοὺς πόνους θερμῶ πόθω.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτί, τῶ τῆς ἀληθείας ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σὲ Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου τὴ νεύσει τὴ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσσων ἐνίκησας.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχήν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῶ Βασιλεῖ, τῶ ἐπουρανίω καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς εἰς τὸ τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Μὴ θύσας εἰδώλοις Μάκαρ τοὺς σούς, ἐθλάσθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοητῶν, συνθλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης, ἀναδησάμενος στέφος ἀμάραντον.

Θεοτοκίον

Ἁγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφὲ χάριτι, θεολαμπής, ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν.

Αἶνον τῶ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τῶ σὲ δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ῥώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατόν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον

Στόματι καὶ γλώττη σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Πάναγνε, διὸ με, πάσης ῥύσαι κολάσεως.

Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τὴ οἰκουμένη, ὁ Χριστὸς σὲ ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστούς, ταὶς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῇ σκέπη πάναγνε, ττὴ σὴ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῶ φιλανθρώπω, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομῆτορ καὶ Θεόν, σὺν ὀδυρμοὶς ἀνεκραύγαζες, Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας τὸ πὺρ κατέσβεσαν, τοὶς πιστοὶς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ὑπεισῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν Ἔνδοξε κάμινον, ὡς οἱ Παῖδες δὲ διέμεινας θεϊκὴ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τὴ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἄφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν Τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ὁ χορὸς τῶν Δυνάμεων, ἄνωθεν ἐσκόπει τὴν γενναιότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὔτονον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος.

Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἓν τοὶς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας, διὰ τοῦτο ὕμνοις σὲ γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'

Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαὶς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι, διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θεία, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσεσι μένεις ἀπήμαντος, εἷς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τὴ σὴ λαμπρὰ θαυματουργία, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ στηρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, τὰς κινήσεις πάσας, τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον

Νοερὰν σὲ λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτω, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τούς πιστῶς σὲ τιμῶντας πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'

Ἱλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Ὁλόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμάκαρ ἔχων τὴν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμούς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πασχοντος, ἐκαρτέρεις Χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῶ πυρί, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στερρὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον

Θηλάζετς μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκάλαις περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα, διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἳ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Συναξάριον

Τὴ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι

- Βαπτεις σεαυτὸν κογχύλη σῶν αἱμάτων,
- Ἑρμεία, Τμηθεὶς ὧ βαφῆς ἀνεκπλυτου!
- Ἑρμεὶαν τριακοστὴ ἄορ κατέκτανε πρώτη.

Ταὶς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὸς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τους πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναμέλπων πανόλβιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Μακφρίζει σὲ πᾶσα, Ἐκκλησία Ὀρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοὶ Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφέ, λαμπρῶς ἠγωνισμένω.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα, ὅθεν πιστῶς σὲ ἀεί, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

Ὠδὴ η'

Νικηταὶ τυράννου

Παρανόμων δόγμα, νόμω κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοὶς ἀγῶσι, τοὶς μεγίστοις μάκαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοὶς μὴ οὖσιν ἔκραζες θεοῖς Παμμάκαρ, ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου, Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, καὶ τὰς θυσίας τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος, ὅθεν ἐν αἰνέσει ἀξίως σὲ ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης μὲ νὺν ἁμαρτίας, ῥύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σὲ μακαρίζω.

Ὁ Εἱρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τὴ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς

Ἰδεῖν Κατηξιώθης ἀπολυθείς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθά, ἅπερ προητοίμασέ σοὶ Θεός, καὶ τοὶς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν, μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραίόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὃν ὡραιότερον, ὤφθη Σοφέ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, ἀγγελικὴ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς, διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίω ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφέ, οὗ τὴ δυναστείᾳ τὴ κραταιά, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγής, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαίς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερρῶν, ἐν ᾗ παρακαλούμέν σε, Ἔχων παρρησίαν πρὸς τόν Χριστόν, ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρα τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον

Φορέσας μὲ προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων μὲ ἔνδθμα, τὸν πονηρά, γνώμη γυμνωθέντα θείας στολῆς, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοὶς ἀνθρώποις, σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ

ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις